

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 5. de renovatione sui

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

secans secum illud. A facie frigoris ejus quis sustinebit? cum subito fortè ad affatum, vel etiam aspectum cujusdam spiritalis perfectique viri interdum, & ad solam defuncti seu absentis memoriam flabat spiritus, & fluebant aquæ. Nimias tamen familiaritates vita

Quarta. Desideria à Domino immissa, annota: & quæ olim habuisti fervida, cum remissior est animus, recole.

Pia desideria annota.

Quinta. Constitue tibi aliquem, aut plures, quos in variis virtutibus imiteris; ut de Sancto Antonio commemoratur. Hoc monet Ecclesiasticus dicens: In partes vade sæculi sancti, cum vivis & dantibus confessionem, id est, mortuorum ac vivorum exemplis, te ad perfectionem stimula.

Eccli. 17. Exempli tibi propone.

Sexta. Diligenter observa inspirationes divinas, & audi quid loquatur in te Dominus: atque ad hoc vide, ut totum te rebus non tradas, sed commodes, neque in iis nimium occupari te finas. *Dignatus es, ut sup. pag. 10.*

Occupationes nimias vita.

JACVLATORIÆ.

Sapientiam amavi, & exquisivi à juventute meâ: & quasi sponsam mihi eam assumere & amator factus sum forma illius.

Sap. 8.

Lex Domini immaculata, convertens animus: testimonium Domini fidele, sapientiam prestans parvulis.

Psal. 18.

Iustitia Domini recta, latificans corda: preceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Ibidem.

Desiderabilia judicium tua super aurum, & lapidem preciosum multum, & dulciora super mel & favum.

Ibidem.

Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto tuus: innocens manibus, & mundo corde.

Psal. 23.

CAPVT V.

Meditatio pro Sui renovatione semel quot hebdomadis facienda.

COMPOSITIO LOCI sit, quasi videas ex orbe terrarum undique evocari subito ad iudicium, alium ex agro, alium ex molâ, lecto, cubiculo, convivio, variaque morte, seu viâ ad illud properare.

ORATIO. Pete animi renovationem.

PUNCTVM I. Considera Primò, si jam moriendum tibi foret, & reddenda vitæ ratio, quàm vana omnia mundi studia apparerent; inania omninò quæ jam præterita,

Si jam moriendum, quid velles fecisse.

*Tempus est
irrecupera-
bile.*

præterita, cum nihil supersit; vilia verò præsentia; plena autem timoris futura: & quid tunc optares te fecisse, expende. Secundò, cogita quàm sit irrecuperabile tempus amissum, & occasiones quas habuisti bonorum, ac quomodo deinceps iis meliùs uteris, dispice.

Hæc mihi, ut *infr. pag. 798.* Tertiò, vide tuum progressum in viâ virtutis, qualis quantusque sit. Collige autem eum, si finem attenderis cur vitam spiritualem agere cœperis; quem initio perfectionis gradum, & quanto affectu ac voluntate tibi proposueris, aut certe proponere debueris, quidque status tuus exigat. Quis autem ille fuit? nempe Primò, Deo toto corde, & totâ animâ adherere: qui enim adhæret Deo, unus spiritus fit cum eo. An ita tecum est? Secundò, cum proximis omnibus pacem habere, charitate ac voluntate coniungi; an cum aliquo dissides? & quid faciendû putas ut refarcias? si Superiores sint, in super nulli legi eorum vel præcepto, iudicio aut volûtate repugnare te oportet. Tertiò res humanas, laudes hominum, opes & mundi gaudia odio tui abnegare, ac divinis oblectari.

Vide præterea quomodo adhæreas Deo tribus potentiis, & in ejus adhæsiōne profeceris: Memoria, scilicet, ubique eum præsentem habendo, & colloquendo sapissimè: oportet enim semper orare, & non deficere. Secundò, intellectu, omnia opera ejus & iudicia iustis, seu bona tibi aliisque tribuat, seu mala immittat, laudando. Tertiò, voluntate, numquam de Deo, aut homine querendo, aut eventu aliquo, idque quia neque malum, neque bonum est in civitate, quod non fecit Dominus: juxta illud, nullum mandatum quantumvis parvum, scienter ac prudenter negligendo. Attende etiam, an puram in omnibus intentionem habeas, id est oculus mentis purum. Considera Secundò, quomodo erga proximum profeceris: ac Primò, memoriâ, an neminem negligas & omittas, sed ultrò commodis proximi, maximè parum tibi affecti, studeas, eiq; gratificeris.

*2. Cor. 6.
Quid à per-
fectio requi-
ratur.*

*Attende
quomodo
erga Deum
sit affectus.
Luca 18.
Qualiter
habere
oporteat
potentias
ordinatas.*

*Pura inten-
tio.
Quomodo in
charitate
proximi pro-
ficias vide.*

faceris. Secundò; intellectu, an contentiosè cum ne-
 mine agas, sed libens iudicium tuum submittas, maxi-
 mè Superiori. Tertiò, volùtate, an idem cum iis, maxi-
 mè Superioribus, sapias, dicas; & planè resignatus sis,
 nihilque designes in re, loco, officio, & occupatione
 tua. An proximi bonis, laude, honore uti tuis recreeris,
 ei gratuleris, eumque promoveas; malis ejus condo-
 leas & compatiaris, ac re, quâ potes in corpore & spiri-
 tu cum zelo adjuves, idque ptopter Deum, non sym-
 pathiam, aut gratiam aliquam naturalem: an verò aver-
 seris, iudices in animo tuo, te ei præferas, de ejus defe-
 ctibus loquaris. Considera Tertiò, quomodo in con-
 temtu rerum humanarum, laudis, vituperii, & judi-
 ciorum humanorum sensu, commoditatum & recrea-
 tionum, quæ sensibus percipiuntur, despectu, mortifi-
 catione, & odio tui progressum feceris, & Primò, an tui
 memoriam ac commodorum negligas, & æternorum
 amore ea despicias. Secundò, an intellectu præ omni-
 bus omnino te vilem æstimes, & æstimari ac haberi
 velis. Tertiò, an voluntate amplectaris eos qui de te
 malè sentiunt & loquuntur, eosque laudes atq; ames:
 qui te verò laudat, æstimant, & te decipiunt, minimè
 eo nomine diligas ac foveas. Omnino sibi imponit,
 qui profectum suum meretur ex solâ meditatione &
 contemplatione, ejusque affectu. Etenim si meditatio,
 vel oratio tua fervet, & bona est, cum sit ipsa elevatio
 mentis in Deum, certum est, te sustolli per eam super
 altitudinem terræ, & terrena, atque effici ut nihil petas
 aut desideres præter Deum, ejusque sanctissimam vo-
 luntatem. Si id non efficiat, frustra de eâ gloriaris, &
 delusio potiùs est, quàm profectus indicium. Quar-
 tò, statue, quomodo deinceps vitam agere, ac in via
 mandatorum Domini, & consiliorum ambulare
 velis.

*Quomodo in
 affectu ad
 res huma-
 nas proficias
 vide.*

*An ames
 laudantes
 te.*

*Illusio ejus
 qui profectum
 ex oratione
 solâ meretur*

*Signum
 illusionis in
 oratione.*

Aspira, ut sup. pag. 8. Hæcine firmâ ibid.

PUNCTVM II. Considera Primò, quæ te remora tar-
det.

Examen adhibe particulare.

det in viâ salutis, quæ passio, quæ creatura, vel ejus amor. Secundò, an possis eam removere, & quantâ dementia id omittere, quantoque potiùs conatu tollerere oporteat, ac de examine particulari seriò statue, eoque media adhibe, quæ iuvare efficaciter possint. Quid enim? Certè seriò sanitatem non vult, qui media inefficacia, ac talia reipsâ & annis, atque experientia multâ probata, solùm vult adhibere. Secundò, coram Deo expende, quàm triste, quàm pudendum, videremeliora & sanctiora, tantam perfectionis, veræque virtutis ac libertatis gustare posse dulcedinem, atque eminentis super omnia animi excellentiam; & tamen ob honoris appetitum, vel affectum erga creatum aliquid, & brevissimum solatium, illa tanta bona non consequi. Pone ergo cor tuum super vias tuas; & vide, cur in te vaticinio illi locus sit, Semina stis multum, & intulistis parum; comedistis, & non estis saturati; bibistis, & non estis inebriati; operuistis vos, & non estis calefacti; & qui mercedes congregavit, misit eas in sacculum pertusum: certè quia seriò animus non applicatur.

Qua sit voluntas vera proficiendi.

Aggei 1.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

Actiones tuas considera.

PVNCTVM III. Considera semitas domus tuæ, actiones, inquam, tuas à manè usque in vesperam; & duo in iis attende. Primum, quomodo eas facere proposueris. Secundum, an proposita exequaris. Præterea considera, quo pacto in adversis te geras, quàm patienter atque humiliter. Postremò ea, quæ proposuisti, scripto annota, & Sanctissimæ Trinitati offer, per manus B. Virginis, & Angeli Custodis; teque totum Deo consecra, etiam reperitis votis, si Religiosus es.

Oratio pro profectu.

Psal. 119.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! habitans cum habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea.

Isaia 59.

Exspectavimus judicium, & non est; salutem, & elongata sunt a nobis. Multiplicate sunt iniquitates nostra coram te; & peccata nostra

nstra responderunt nobis. Aufer queso, de mediõ mei catenam
 N. ð JESV Saluator mi, & fac ut oriatur jam in tenebris meis
 lux tua, & tenebra mea fiant sicut meridies, presertim cum in
 Sole posueris tabernaculum tuum, & jam tanquam sponsus
 procedens de thalamo tuo, tu Deus meus manifestè venies velatus
 quidem, sed tamen totus desiderabilis. Veni, veni, de mane enim
 hoc jam vigilo ad te, & anima mea desideravit te in nocte. Vt
 quequo deinceps piger dormiam? quando consurgam de somno
 meo? Ecce enim veniet mihi quasi viator egestas, & pauperies
 quasi vir armatus. Si verò impiger suero, veniet ut fons messis
 mea, & egestas longè fugiet à me, quam operata est manus mea
 remissa. Ecce enim quot annos laboro in vanum? & tot à die con-
 cupisco, & desidero, & desideria mea occidunt me: quia strenuè
 & constanter non operor salutem meam, & cibum, qui non pe-
 rit. Et verò quid me retinet, ne dives sim, ne sapiens, ne beatus, ne
 regnum tuum intra me sit, ne mansionem apud me facias, ne di-
 ligam te & beatus sim. Ecce N. ð Deus meus! erubesco coram te.
 que insania mea, ut propter hoc, N. aut istud, N. tot tantisq; bo-
 nis, tot inquam frui non libeat, imò non liceat? Si vis, potes
 me sanare. Sana, obsecro, & requiem da mihi: imple splendori-
 bus animam meam, & libera ossa mea. & indue me fortitudine
 tuâ. Fac ut sim quasi hortus irriguus, sicut fons aquarum, cujus
 non deficient aquæ: ut vocari possim Sabbatum delicatum, san-
 ctum Domini gloriosum; & non inveniatur ampliùs in me vo-
 luntas mea. Tunc delectabor super te, Domine, & sustolles me su-
 per altitudines terræ; & cibabis me hereditate tuâ, & replebor
 ab ubertate domus tuæ, & charitate tuâ implebis me, & non ul-
 tra separabor abs te. Amen. Amen.

Isaia 58.

Applicatio
ad Com-
munionē.

Proverb. 6.

Proverb. 10.

Isaia 58.

Oratio Divi Thomæ Aquinatis.

CONCEDE mihi, misericors Deus, quæ tibi placita sunt di-
 ligenter & ardentè concupiscere, prudenter investigare,
 veraciter agnoscere, perfectè adimplere, ad laudem & gloriam
 nominis tui: ordina statum meum, & quod à me requiris ut fa-
 ciam, tribue ut sciam, & da exequi sicut oportet, & expedit sa-
 luti anime meæ. Da mihi, Domine Deus, inter prospera & ad-
 versa

versa

versa non deficere, ut in illis non extollar, in istis non deprimar, de nullo gaudeam vel doleam, nisi quod ducat ad te, vel abducatur à te. Nulli placere appetam, vel displicere timeam, nisi tibi. Valescant mihi, Domine, omnia transitoria, & cara mihi sunt omnia tua propter te, & tu Deus meus, præter omnia. Tedeat me gaudii quod est sine te, nec cupiam aliquid quod est extra te. Delectet me, Domine, omnis labor qui est pro te & tediosa sit mihi omnis quies qua est sine te. Frequenter da mihi, Domine, cor ad te dirigere, & in defectione mea cum emendationis proposito dolendo pensare. Fac me, Domine Deus, obedientem sine contradictione; pauperem sine defectione; castum, sine corruptione; patientem, sine murmuratione; humilem sine fictione; hilarem sine dissolutione; tristem, sine dejectione; maturum, sine gravitate; agilem, sine levitate; timentem sine desperatione; veracem, sine duplicitate; operantem bona sine presumptione; proximum committere, sine elatione; ipsum edificare verbo & exemplo, sine simulatione. Da mihi, Domine Deus, cor pervigil, quod nulla abducatur à te curiosa cogitatio; da nobile, quod nulla deorsum trahat indigna affectio; da rectum, quod nulla deorsum obliquet sinistra intentio; da invictum, quod nulla frangat tribulatio; da liberum, quod nulla sibi vindicet per versa & violenta affectio. Lurgire mihi, Domine Deus, intellectum te cognoscentem; diligentiam te quarentem; sapientiam te invenientem, conversationem tibi placentem; perseverantiam te fideliter expectantem, & fiduciam te finaliter amplectentem; tuis poenis consurgere per penitentiam; tuis beneficiis in vitam uti per gratiam; & tandem tuis gaudiis in patriam perfrui per gloriam. Qui cum Patre, &

Praxis ad mentis renovationem instituendam.

PRima. Considera, modò supra declarato, profectum & defectum aliquo tempore successivo: vel hoc per breve: An melius te habeas erga Deum, proximum, & teipsum. Maxime rero attende ad examen particulare, an sint in eo pauciores lapsus, quam superiore hebdomada, an plures; & quasi subdistingue rationes tuas, atque annota, si videtur. Sic enim multi quotidianè consignant gesta sua. Sic S. P. Ignatius omnes etiam Spiritus sancti motus, ac vitam suam in libellum digerebat.

Secunda.

*Rationes
tuas sedulo
nota.*

Secunda. Si minus te proficere senseris; ac stimulari tali v.g. *Votum pœ-
natis utile.* exercitatione, meditatione, aut lectione, spontaneâ pœnitentiâ, aliam propone, immò & voto contra inconstantiam, sed pœnali, aliquando confirma te, ex iudicio Superioris vel Confessarij.

Tertia. Percurre diarium, sive scriptum: quo actiones tuas ordinasti, atque ad illius perfectam observationem collima.

Quarta. Proposita varijs Sanctis dica, atque offer ex intentione sancta: & coram venerabili Sacramento, vel post communionem, confirma. *Sanctos se-
dulo cole.*

Quinta. Inter alia autem vide, ut semper proficere studeas *In quibus sit
maximè
virtutibus
suscipiendum.* in verâ humilitate; Secundo, in verâ charitate, potius opere, quam sermone in eam declarando. Tertio, in communicatione cum Deo, seu Dei præsentia; Quarto, in purâ intentione; Quinto, in cultu B. Virginis.

Alia Methodus colligendi sese, & Praxis.

Suprà dixi, exercitium quod fuerat quadrimēbre; variū usum habere: tum ad manè surgendum: tum vesperi incumbendum: tum ad animum recolligendum. Si igitur superius posita meditatio prolixior videatur; utere hâc methodo.

Constitu te in præsentia Dei, & Primò considera beneficia à divinâ liberalitate tibi hebdomadâ superiore, collata: & gratias age.

Secundo, considera defectus, & maximè consuetudine aliquâ inveteratos; an proficias, an secus: & quid maximè in viâ te impediât, & ei exâmen particulare adhibe.

Tertio, considera actiones tuas à manè usque in vesperam, & forma eas ad regulas, & institutum tuum, si Religiosus es, & maximè ad exempla Domini IESU, & Sanctorum.

Quarto, considera quomodo in adversis te gesseris, quàm moderatè, tranquillè & providè ea quæ evenire possent, animumque roborâ.

Postremò, scribe proposita breviter, aut decreta, & Deo ac Domino nostro offer.

Hæc puncta quatuor, magnam utilitatem habere, & compendium vitæ spiritualis, usus docere poterit. Observa autem, singula per se etiam exercitium facere, ideoque in capita plura totum illud distributum habes suprâ. Cum verò hac praxi te colliges, & renovabis desideria, imagines suprâ positas, quæ hæc capitibus quatuor respondent, si libet, inspice, Dei gratiâ, auxilio spirituali esse poterunt.

Ecc

Signa

Signa Profectus.

Hic pertinet signa profectus aliquando peruestigare; ad quem cognoscendum, conducet legisse, quos quilibet virtus gradus habeat. Adde etiam compendio ea quæ apud Senecam de profectu morum legi, & in tenebris gentilitatis hanc tantam vehementer sum admiratus.

Seneca lib. de profectu morum.

Signum primum profectus est amor ingens, & quasi esuries virtutis.

Matth. 5. 2. Aspera non horrere.

3. Alorum iudicium dicitur, quod non moueri.

2. Tim. 3. 4. Omnia ad virtutem trahere qua quis legit.

3. Imò etiam spectacula & quævis alia.

6. Ostentationem fugere.

D. Vinc de vita spiritali c. 11.

Primum ait, indicium profectus, est ejus amor vehemens, non contenta est Philosophia, ut præsens dumtaxat nos amore sui capiat, velut unguenta quorum absentia nemo disceritur: sed in eam quamdam sitimque oportebit concipere, sinebi auellimur: tali que argumento intelligere utique licebit, non verè profecisse. O Sapia eterna tu etiam hinc in tenebris hæces; quæ dixisti. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quæ niam ipsi saturabuntur.

Secundum. Asperam non horrere viam, neque laboribus à virtute deterreri. Nonne est quod dixisti Domine Iesus, Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me?

Tertium signum est, ait, si placido tranquilloque sit animo, ita ut nihil commoveatur quibuscumque imperatorum detractionibus, nihilque relucetur. Omnes enim qui pie volunt vivere in Christo Iesu, persecutionem patientur, etiam à fratribus & amicis.

Quartum. Ea quæ quisque audit aut legit, ad morum correctionem, affectumque, in vitiorum alleviationem trahere, sicut apis mel è flore colligit; cum alij nihil præter colorem & odorem in illis admirentur. Hoc est, quod Sancti vocant conjunctionem cum Deo habere.

Quintum. Non solum ex doctrina & libris, verum etiã spectaculis ac quibusvis alijs negotijs philosophari; & ad bonam frugem, suis incrementis proficere. Nonne ita fecit dilectissimus Iesus, dum Apostoli illi lapides templi ostenderent: & dum sapientia æterna parabolis ex rebus obvijs, nos erudiret?

Sextum. Ostentationem fugere, & contumeliam ferre, ostendens planè documentum ejus hominem in Philosophiæ studio promovisse. Videas, ait, nonnullos etiamnum discentes, qui mox ad ostentationem omnia conferunt & disputant: de virtute magnificè disserere, id esse philosophari putant; perueniunt ac si quis credat, pharmaca populo vendere, id esse medicari. Hinc viros sanctos & modestos numquam audies de visionibus, de revelationibus multa loqui, vel jactare: sed parè modestè, cum necesse est, agere, D. Vincentius, certè virtuosissimus, & miraculis quidem clarissimus; sed longè clarior

virtute, tractatu aureo de Vita spirituali, dicit: Qui volunt se subdere Deo, non desiderent per orationem, vel contemplationem, vel per alia opera perfectionis, visiones, vel revelationes, vel sentimenta, quæ sunt supra naturam; quia prædictum desiderium non potest esse sine radice superbiæ. Immo, non sustineas aliquam consolationem, ex quâ tibi videtur quod fundares te in præsumptione, & æstimatione tui ipsius: & propter hoc, cave, ne in tuâ oratione vel contemplatione sustineas aliquam consolationem, nisi illam, quæ venit post perfectam sui notitiam, & completum sentimentum tuæ humilitatis & imperfectionis, & quæ facit perseverare dictam notitiam, & antedictum sentimentum, & exclamat: Heu! heu! Deus, quot personæ sunt deceptæ per istum modum. Monet insuper, vitandas tales personas, & qui eos laudant: additque. Credo quod plus placet Deo, quod visiones, sentimenta & raptus (qui, secundum quod dictum est, habent similitudinem veritatis & bonitatis) dimittas ire, pro tanto, quantum valent: nisi contingant aliquibus personis, ratione sanctitatis & discretionis, ac ex eorum humili probitate (hic enim Lydius lapis est, ad aurum devotionis probandum) & tunc, quamvis sit pius visionibus & sentimentis talium personarum consentire; tamen securum est, non totaliter credere eis, ratione sui, & per rationem prædictam; sed quantum concors cum fide Catholicâ est, & sacra Scripturâ, & bonis moribus, & verbis sanctis, ac doctrinâ Sanctorum.

Septimum. Applausum populi non captare. Perspicuum igitur est, aut, eis qui fructum ex Philosophiæ studio percipere moluntur, deponendum esse protinus, quidquid vanum est & arrogans. Modestia enim sapientiæ comes est. Et quemadmodum è vasis liquorem aliquem recipientibus aer inanis expellitur; sic, qui in Philosophiæ studio veris implentur bonis, fastum exuunt. Adde, quod sibi severiores tum sunt magisque rigidi; aliis contrâ, benigni & placidi. Huc pertinet, quod à Menandro, non minus verè, quam eleganter dictum est: Complures videlicet esse, qui Athenas navigent Philosophiæ gratiâ, primum sapientes, deinde sapientiæ amantes, ac mox Rhetores; neque ita multo post idiotas, rerumque omnium ignaros sese appellare. Quo enim magis cuique ex Philosophiâ accedit rationis, eo plus decedit fastus & arrogantia. Hinc videmus viros sanctos in quolibet Ordine, non se, non suos, non institutum ceteris præferre, non efferre; sed alios omnes præ se æstimare ac laudare. Ordinem enim suum multum inhonorat apud prudentes, ut docet D. Vincent de vitâ spirituali, qui tacitè se propter eum extollit, quem sui demissionem assumpserat.

Ecc 2

Octavum.

*De visionibus & revelationibus.**Deceptio his plurima.**Visionum examen.**7. Applausum non captare.**Perfecti aliis benigne.**Quo quis perfectior, eo humilior. Vanitas est qui se aut institutum vane iudat.*

8. *Reprehensionem ferre a quo animo.*

Octavum. Reprehensionem ferre a quo animo; immò ingenuè se offerre corripientibus. Quicumque enim peccant, & monitoribus vitia corrigentibus sunt asperiores; hi profectò malo & quasi phrenesi laborant, non admittentes curationem. Quid diceret ad hæc, cui monitio, exacerbatio; curatio, inquam, vulnus fit, & medicina, languor, & quisquis vult mederi, medicus?

9. *In somniis quid turpe videre.*

Nonum. Ex somniis, ait, deprehendere licet, num quis profecerit in studio virtutis. Si enim in somnis nullâ capitur voluptate erga turpitudinem; neque gravi inhiat crimini, quæ contaminet; profusque nihil videt cum vitio & sorditate conjunctum: consentaneum est, omnia in tuto esse posita. Sedem, ut equi jugales, recta currere instructi, non deserunt, etiam dormiente aurigâ. ita bruti affectus domiti, nec in dorminis, facile recalcitrant. Quis non miretur in Veneris cultoribus tales inveniri pudicitiae ac castitatis amatores? Quid si cognovissent filium Virginis, IESVM spòsum animæ nostræ? Ileravit ille in Iudâ, avaritiam; in alijs, arrogantiam, ambitionem in omnibus, & contentionem: numquam turpitudinem. Ita etiam, quisquis servum Dei cognoscere velit, hæc nota notetur, castitatis: an, quidquid ullo modo ei vel eminus advertitur, detestetur, ut summum flagitium, quidquid infidetur, quæ dæmonem horrescat; ubicumque ejus periculum aliquod, ut mortem reformidet, numquam sibi cum sola quocumque prætextu instructionis, meditationis, aut quovis alio condens; immò etiam sibi soli suspectus, ut de viris sanctis accipimus.

Nota quam ca. è Philo sophus disse- rat.

Signū servi Dei est castitas.

10. *Affectus experiri sedatores.*

Decimum. Affectus noxios experiri sedatores. Illud autem colligi potest, intelligendo malorum desideria in nobis jam esse remissiora, quàm fuerunt olim. Advertendum etiam, num in victus ratione rigidiores nobis ipsis, an licentiâ nimia sumus laxiores, in rebus gerendis, maturitate utamur, an inconsultè temeritate. In animâ enim, quam inhabitat Princeps pacis, Dominus IESVS, non tumultuantur carnis passiones; sed si exurgat, dicit ille, Tace, & obmutesce; sitque tranquillitas: dispellit, ut sol, caliginem, & nubes dissipat animæ nostræ.

IESVS sedat repestates animi.

11. *Imitari quo in alijs admiramur.*

Vndecimum argumentum est, si mox imitari conemur, quod nobis est admirationi, seduloque probatur. Sic Themistocles Miltiadis trophæa excitabant. O quot sunt, qui Sanctorum hæc & illa dicunt; & quæ in ijs laudant patientiæ, humilitatis & abjectionis opera, in se factis vituperant! Quid si Sacerdos Vnigenitum, qui est in sinu Patris, audisset, legisset quæ gessit ille pro nobis, quæ passus, inquam, pro nobis? si attendisset ver-

Confundit Philosophus Christianos.

sum illud: Exemplum dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis: verbum penetrabilius omni gladio accipiti?

Duodecimum. Iam si libeat, ait, præter ea, quæ recensuimus iudicia profectus, & hoc, non parvi momenti, adjungas velim: Ne quis peccatum aliquod reputet exiguum, sed sollicitè quodvis caveat atque deviret, ut enim qui se divites fore desperant, impendia exigua flocci pendunt, nihil magni efficere illa credentes, si tenui acervo accesserint (at spes ditescendi nihil negligit, quantumcumque exigui lucelli: eoque magis auget aris appetentiam, quo propius admotæ fuerunt opes) Sic haud dubiè usu venit in negotijs per virtutem gerendis: non enim illic locum habet indulgentia, ut dicas: Hoc perpusilli momenti est ad illud. Nonne idem Spiritus sanctus clarè nobis explicavit, dicens: Qui spernit modica paulatim decidet?

12. Peccata
& defectus
parvos vitare.

Eccli. 19.

Dignatus es, ut sup. p. 10.

IACVLATORIÆ.

In toto corde meo exquæsiivi te, ne repellas me à mandatis tuis.
Viam veritatis elegi, iudicia tua non sum oblitus.

Psal. 118.

Ibidem.

Ibidem.

Ecc. concupiui mandata tua, in aequitate tua vivifica me.

CAPVT VI.

*Exercitium seu deliberatio de pia ac frequenti
Communione.*

HOMO O Sapientia æterna, ô lumen mentis, quàm variis sententijs & exemplis distrahor! neque satis possum constituere cum animo meo, quid expediat; utrum crebrò hæc Sacramenta usurpare, an reverenter rariùs ad illa accedere. Invitat me vehementer certè benignitas & humanitas tua, Domine IESV, qui ad magnum hoc convivium vocare dignatus es etiam claudos, cæcos, & debiles & peccatores, quorum primus ego sum. Obsecro te igitur, ut, si divinæ voluntati tuæ id magis placeat, concedas mihi gratiam, quâ sæpiùs ad sacram hanc cœnam, cæleste epulum accedam, & tibi qui es salus mea unica, conjungar.

Luc. 14.

CHRISTVS. Fili mi, Ego descendi de cælo, ut panem
Ecc 3 istum